

ἰνστρουμέντο νὰ τὸ ἔχουν αὐτοὶ διὰ τοὺς κληρονόμους τος συντεταγμένον βέβαιον νὰ τὸ ἔχουν | καὶ διὰ καμμίαν στράτα τῆς δικαιοσύνης γῆ τῆς ἠμπόρεσης νὰ μὴν ἐνάντιο πράξουν

Φ. 16

μηδὲ εἰς ἄλλους νὰ τὸ συγγροικήσουν παραιτούμενοι πᾶσα ἀλλοίωσιν εἰσὲ ὀμπλι | γατζιὸν πασῶν τῶν καλῶν τος παρόντων καὶ μέλλων καὶ εἰς πένα ὑπέρπυρα | πενήντα τὰ ἥμισυ τῆς ἀφθεντίας καὶ τὰ ἄλλα ἔμισα τῆς στερκτέας μερίδος ἢ ὁποία πληρωμένη γῆ ἀπλήρωτη τὸ παρὸν ἰνστρουμέντο νὰ ἀπο | μένη στέρεον καὶ ἄξιον παραιτώντας ὅλους τοὺς νόμους τὰ γγιουῖστε καὶ στα | τοῦτα καὶ συνήθειαν τοῦ τόπου καὶ ὅλα τοὺς τὰ δίκαια.

–Μάρτυρες σὲρ Μᾶρκος Νταπόρτος νοτάριος καὶ σὲρ Ἀντωνέλλος Φόντες τοῦ ποτὲ σὲρ Γασπᾶ.

Ἐγὼ Ἰάκωβος Κρέσπος τοῦ ποτὲ κυρίου Νικολάου | καντζηλλάριος ἐμετέδεσα ἀπάνω [«ἐδῶ λείπει»*] | ἀπὸ τὸν ρηθὲν καντζηλλάρι(ον) ὑπὸ χειρὸς τοῦ ποτὲ σὲρ | Ντζουὰν Ἀντώνιο <...> ὡς ἄν(ωθε) καὶ ἥβαλα ὑπὸ λόγο εἰς λόγον μὲ ὄρκον <...> ὑπέγραψα.

1630 Ὀκτωβρίου 21

Μετετέθη ἀπο φρανγγικ(ων) εἰς ρομέικην ὀμηλία | σόα κ(αὶ) ἀσφαλ(ως) ὑπὸ χειρὸς καμού περατζι τ(οῦ) σπανώπουλου ν(οταρίου) κ(αὶ) καντζιλαρίου φανερ(ου).

* Υπάρχει κενό στο πρωτότυπο που το σημειώνει ο γραφέας με τη φράση «ἐδῶ λείπει», ἀλλὰ παρακάτω σε δύο σημεία αφήνει μόνο το κενό.

112

(Παρένθετο φύλλο σταχωμένο ανάμεσα στο 111 καὶ 113)

Νικόλας Μυριστικός, νοτάριος

Ψυχικό

1503, 14 Σεπτεμβρίου

† αφγ', Σεπτεβρίω ιδ', κὺρ Νικόλας τοῦ Κουλίπαπα υἱὸς σὺν τὴν σύζυγο | αὐτοῦ τὴν κερα-Ἀννέζα μὲ τὸν καλὸν των θελήματος καὶ ἀπλῆς ὀρέξεως δέ | λουν καὶ προσηλώνου διὰ τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ εἰς μνημόσυνόν των | αἰώνιον εἰς τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ Πούργου τῆς Ἀξίας ἐλαίαν μίαν δένδρο εἰς τὴν τοποθεσίαν εἰς τὰ Ποτάμια τὴν πλησίον τοῦ | σπιτίου μας εἰς τὴν ἐπίσω τ(ὴν) μεριάν, ὁποῖον θέλου τὸ λεγόμενον | ἀνδρόγυνον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ λεγόμενον δέντρο | νὰ ἔνη ἀδιάσειστον καὶ ἀσάλευτον τὸ μνημόσυνό

ας ἀπὸ τὸν Τίμι | ον Σταυρὸν τοῦ Πούργου τῆς Ἀξίας καὶ εἴ τις ἤθελεν
εἰλήσειν ποτὲ νὰ | τὸ σαλεύσῃ τὸ ψυχικό μας νὰ ἔχῃ τὰς ἀρὰς τῶν τιῆ
θεοφόρων Πα | τέρων καὶ τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρ(ὸ) ἀντίδικον
ν τῇ ἡμέ | ρα τῆς κρίσεως καὶ πάλιν τὸ δέντρο νὰ ἔνῃ ἀδιάσειστον ἀπὸ
τῇ | λεγομένην ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς τῆς ἐμῶν ὁμολογίας τοῦ |
ψυχικοῦ μ(ας) || παρακαλοῦμεν τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἀξιοπίστους μαρτύ-
ρους.

Σὲρ Γιάκουμος Στρὸς.

—Κὺρ Μπενέτος Τζιλιβός.

Ἐγὼ νοτάρης κ(αὶ) ἀποστοληκός ταβουλαρειος ὁ νικόλας ο | Μι-
ρειστηκ(ος) τα παρρ(όν)τα κ(αὶ) ἄνο γαιγραμένα ἔγραψα | κ(αὶ) οἱπαι-
γραψα.

Τίτλος γραμμένος ὁριζόντια σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του δι-
πλωμένου αντιγράφου: «Δώρημα] εἰς τὸν Τίμιον Σταυρὸν | ἐλαία Νικόλ(ας) Κου-
λίπαπας».

113

Ιωάννης Μυριστικός, νοτάριος

Προικοσύμφωνο

1528, 1 Ιουνίου

†Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀμήν, ἀφκῆ', Ἰουνίου α', εἰς τὸ Κά-
στρο τῆς Ἀξίας | εἰς τὸ ἀρχοτικό τοῦ σὲρ Μαρ[ίνου Ντελαγραμμάτι-
κα] εἰς σεκεῖνο τὸ τόπο ἔμπροσθεν τῶν | εὐγενεστάτω καὶ παρακαλετῶ
μαρτύρων τῶν κάτω γεγραμμένων ἦλθα εἰς συβα[...] | Γιάκουμο Γρίσπος
<υ>ῖος τοῦ ποτὲ Νικολοῦ Γρίσπου τὸ ἐν μέρος τὸ ἄλλον [μέρος ὁ σὲρ
Φρα] | τζέσκο Μπατουᾶνος <υ>ῖος τοῦ μακαριτοῦ σὲρ [Τζάννε] Ἀντώνην
Μπατουάνου [λε] | γόμενος σὲρ Γιάκουμος νὰ πάρῃν γαβρὸ τὸν λεγό-
μενο σὲρ Φρατζέσκο εἰς τὴν θυγατέ | ρα του τὴν κερα-Ζαμπία, οὕτως
δέλει καὶ ὁ λεγόμενος σὲρ Φρατζῖσκος τὴν [λεγό] | μενη κερα-Ζαμπία ο
διὰ γυναῖκα του νόμιμο καὶ εὐλογητικὴ καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ | Θεοῦ
Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Καὶ εἰς ὄνομα προίκας ἀρ(χὴν)
τάσσει καὶ δίδει ἅ | πὸ τὴν σήμερο ὁ ἄνω γεγραμμένος σὲρ Γιάκουμος
τῆς θυγατέρας στου τῆς κερα-Ζαμπί | [ας] καὶ τοῦ γαβροῦ του τοῦ ἄνω
γεγραμμένου σ(ἐρ) Φρατζέσκου καὶ τῷ παιδίῳ ὅποια μέλλει νὰ [κά] |
μου τὸ σπίτι μου ὅπου κάδομαι τὴν σήμ(ερον) ὡς καθὼς εὐρίσκεται τὸ
σύμπλιο τῆς κεραῖς τῆς Θε | οσκεπάστου ἡγου ἔτζι ἀνώγιν ὅσ(ον) κατώ-
γιν καὶ τοῦ ὀπλιγάρεται ὁ γαβρὸς ὁ σ(ἐρ) Φρατζέ | σκος νὰ δώσῃ τοῦ
σ(ἐρ) Γιάκουμου τοῦ πεδεροῦ του τὸ σπίτι ὅπου ἔχει ὅξω εἰς τὸν Ἅγιον